

Oasemoment 'Emmaüs'
Emmaüsparochie - donderdag 27 april 2023

Bezinning

Als je morgen
naar 'Emmaüs' moet,
en onderweg
komen er vragen in je hart
en twijfels in je geest
en zinkt de moed in je schoenen.
Zie toe wie met je meegaat op de weg...
Het zal een mens zijn
die eerst vreemd voor je is.
Misschien luistert hij,
en maakt veel voor je duidelijk.
Zijn stem zal warm zijn,
en vol begrip,
zijn hand vast en zacht.
En wanneer je hem uitnodigt
om binnen te komen
- het zal valavond zijn -
zie toe hoe hij met jou het brood breekt:
het kan de Heer zijn,
heel duidelijk,
en daarna maar weer
gewoon de mens
die de weg met je gaat.

(Ward Bruyninckx ?)

Stilte

Bezinning

Voor de leerlingen uit Emmaüs
leek alles voorgoed verloren
en om hen heen was niets dan nacht.

Onderweg verklaarde een onbekende
het waarom der dingen, en aan tafel
brak hij het brood,
doordesemd van zijn liefde.
Toen zij Jezus, de Verrezene, herkenden,
is alle duisternis geweken
voor een dageraad van licht.
Ook wij kennen wel eens dagen
van leed om verloren gegane dromen

en dragen in onze handen
de scherven van gebroken geluk.
Als wij niet langer luisteren
naar eigen teleurstellingen,
maar naar Jezus' verhaal van leven,
voorbij lijden en dood
en Hem in het gebroken brood herkennen,
zullen ook wij geloven in het Licht.

(Valeer Deschacht)

Stilte

Bezinning

Hij heeft niets gezegd,
heeft alleen geluisterd,
urenlang tot hun verhaal ten einde was.
Alles mochten ze aan Hem kwijt:
hun opgekropte verdriet, hun ontgoocheling,
hun gekwetst vertrouwen.
Hun ontreddeering was groot,
waardoor ze Jezus niet herkenden.
Maar ze voelden wel aan
dat ze aan 'die Vreemdeling' hun leven konden vertellen.
Hij heeft geluisterd naar hun verhaal...
Zo luistert Hij naar elk verhaal,
naar het verhaal van jou en mij.

(kuleuven.be/thomas/pastoraal/vieringen/)

Muziek

Bezinning

Eigenlijk zijn wij zelf heel vaak die Emmaüsgangers.
Geloven betekent voor ons soms twijfelen.
Soms hebben we goesting
om er de brui aan te geven.
Wat voor zin heeft het allemaal?
Het geweld en de onzekerheid
rondom ons neemt toe.
Er is 'het grote nooit genoeg' en 'het elk voor zich'.
Gelovig zijn vandaag is geen evidentie.
Het liefst willen we ons terugtrekken
in ons eigen, veilig coconnetje
en gerust gelaten worden.
Maar dan komen we Hem weer tegen
in die lieve burens die ons helpen als we ziek zijn,
in de gulheid en de liefde
van onze kinderen en partner,
in het kaartje op de schoorsteen
met 'dankjewel voor je inzet'.
... En de deur van ons hart gaat weer open.
We herkennen Hem. Hij leeft!
We keren terug naar Jeruzalem

omdat we werk willen maken van zijn boodschap;
om in gemeenschap te breken en te delen
met elkaar.

(Christine Haghebaert)

Stilte

Gezamenlijk gebed

Bidden we samen het gebed op uw blaadje.

Blijf bij ons, Heer, als het avond wordt,
als ons leven door donkere wolken wordt overschaduwd,
als we teleurgesteld zijn in onze verwachtingen,
als we bang zijn voor de dag van morgen.
Heer, breng licht in ons bestaan.

Blijf bij ons, Heer, als we alles somber inzien
als we wanhopen over de toekomst,
als we moedeloos zijn en bij de pakken neerzitten,
als we denken dat niets ons leven nog zin kan geven.
Heer, doe ons dan opstaan.

Blijf bij ons, Heer, als we ons onzeker voelen,
als ons geloof door twijfel wordt overmand,
als we geen antwoord vinden op onze vragen.
Heer, zet ons dan op het goede spoor.

Blijf bij ons, Heer, als we hier het brood breken en delen,
als we luisteren naar uw boodschap van heil en licht,
als we de goede wil hebben die boodschap waar te maken
in ons gewone leven van alle dag.
Heer, doe onze ogen opengaan en U herkennen.
Geef dat wij iets van uw licht ontdekken,
iets van uw leven,
iets van uw gezondene Jezus van Nazaret.
Amen

(naar theobaldusparochie.nl)

Stilte

Bezinning

Bij onze Emmaüsparochie vertalen we het Emmaüsverhaal
bij onze wekelijkse voorbeden
in drie werkwoorden:
Meegaan. Stilstaan. En Opstaan.
Drie werkwoorden waar wij aan willen werken.

Meegaan
zoals de vreemdeling die meestapte met de twee leerlingen
en hen uitlegde "wat in heel de Schrift op Hemzelf betrekking had".
Wij gaan mee met mensen die allemaal hun eigen problemen kennen,
die lijden of het moeilijk hebben,
wij willen hun tochtgenoot worden en luisteren naar hun verhaal.

(Korte stilte)

Stilstaan

zoals de leerlingen diezelfde vreemdeling met aandrang vragen
om 's avonds bij hen te blijven,
en Hij, eenmaal met hen aan tafel,
het brood neemt, het breekt en het met hen deelt.
Als we elke week in de voorbeden bidden
dat we mogenilstaan bij situaties en mensen,
gaat het erover dat we tegenspoed
en voorspoed niet vanzelfsprekend mogen vinden.
We willen aandacht geven aan de zaken
die anders ontsnappen aan onze aandacht.

(Korte stilte)

Opstaan.

Onze oproep om op te staan is het verrijzenisverhaal vandaag.
Hoe negatief veel zaken ook zijn,
uiteindelijk geloven we dat het leven sterker is dan de dood.
Maar spreken over 'leven na de dood'
heeft slechts zin als we hier en nu
alle verrijzenisverhalen van mensen zien en benoemen.
De kleine stappen die gezet worden met mensen in armoede.
Opnieuw een vrijwilliger die opkomt voor anderen.
Een wet die gestemd wordt waardoor mensen
niet langer gediscrimineerd worden.
Als we dat niet benoemen,
als we dit geen plaats geven in ons leven en in ons bidden,
dan lijkt alles over verrijzenis inderdaad iets voor na de dood.
Maar Paradijs begint al hier en nu,
als wij een hemel op aarde maken voor elkaar.

(naar Filip Vanbesien)

Stilte

Gebed

Heer, ga met ons mee, ga met ons mee op weg...

't Kan in de morgen van ons leven zijn,
als alles zonnig schijnt
en wij een toekomst zien waarin wij bouwen aan geluk
en willen leven naar de weg die U getekend hebt.

Het kan ook middag zijn,
als alles om ons heen zo woelig is
en wij wel duizend dingen doen voor U,
voor heel de mensheid, menen wij,
maar ook een stukje voor onszelf.

Het kan ook avond zijn,
als heel ons leven in verre vlakke ligt,
heel even nog beschenen door een rijpe zon
met hier en daar een vale plek,

een schaduw die men schuchter schuwt.

Heer, ga met ons mee, ga met ons mee op weg...

(Gerard Coens)

Stilte

Gezamenlijk lied

"Brandde ons hart niet in ons toen Hij onderweg met ons sprak"
roepen de twee leerlingen uit
nadat zij Hem bij het breken van het brood herkend hebben.
"Brandde ons hart niet in ons" zijn dus ook de woorden
de telkens terugkeren in het Emmaüslied
dat we samen singen.

EMMAÜSLIED

M. Steehouder

Jos Bielen - bew. Carlos

1

Brand - de ons hart niet in ons zo - als Hij on - der-weg met ons sprak

2

Brand - de ons hart niet in ons wan - neer Jij ook het brood met ons

8

S.

brak.

1. Ga Jij met ons van - daag op weg, zet Jij ver - dwaal - de
2. Deel Jij met ons het ho - ge woord uit ver - ver - le - den
3. Breek Jij met ons jouw ei - gen brood dat le - ven is voor -
4. En doe ons ke - ren naar el - kaar met al - le zor - gen

B.

12

stap - pen recht, door - heen ver - lies, door - heen ver - driet een
aan - ge - hoord, dat wij daar - in ver - an - kerd zijn, dat
bij de dood, dat wij her - ken - nen wie Jij bent en
op - ge - klaard, dat wij er - va - ren dat Jij leeft, dat

15

goe - de toe - komst in 'tver - schiet
wij daar - door ver - an - derd zijn.
we - ten ons door Jou ge - kend.
Jij ons le - ven toe - komst geeft.

Stilte

Bezinning

Zoals de Emmaüsgangers
zo gaan mensen, ook wij,

vandaag met elkaar op weg.
Niets bijzonders, niets speciaals.
Doodgewone mensen,
alledaagse gebeurtenissen:
lief en leed,
geluk en ongeluk, angst en twijfel.
Doodgewone mensen
die klagen en hopen,
die elkaar vertellen wat hen bezig houdt.
Die ervaringen delen
en ter sprake brengen,
en ze laten bezinken
tot ze helder worden
op de bodem der herinnering.
Mensen die intreden in elkaars verhaal,
worden samenhorig.
Ze dragen elkaar op de weg
van mens naar medemens,
van vreemd tot vriend.
Verbondenheid wordt kracht die niet te breken is.

(naar www.kerkembodegem.be)

Muziek

Bezinning

Een tekstje van Toon Hermans:

Zijn wij onderweg naar 'iets'
of is het maar een reis naar 'niets'?
Leven tussen vreugd' en pijn
zou dat werkelijk leven zijn?

Is het leven... zomaar leven,
of een deel van 't grote plan?
Soms kom je iets eeuwigs tegen,
en héél even denk je dan
dat het licht weer op kan stralen
uit een diepe duisternis
en dat leven wordt geboren
uit al wat gestorven is.

(Toon Hermans)

Stilte

Afsluiting

Bedankt omdat je vanavond bij ons wou zijn,
en het mee met ons stil wou maken in je hart.

Het volgend Oasemoment
is op donderdag 25 mei.
We zullen het dan hebben over bidden.
De Dikke Van Dale omschrijft het werkwoord 'bidden' zo:
"luidop of voor zichzelf spreken tot God

of wie men als goddelijk vereert,
hetzij om te loven, te danken
of om hulp en steun af te smeken".
Praten met God,
daar zullen we het dus over hebben.

Laten we naar huis gaan
als mensen die opstaan vanuit hun Emmaüs,
bewogen om anderen.
Als mensen die opkomen voor een wereld
waarin gastvrijheid de boventoon voert,
waarin recht wordt gedaan
omdat wij daartoe van binnenuit gedreven worden.
Daartoe zegene ons de levenwekkende God:
+ in de naam van de Vader, de Zoon en heilige Geest. Amen.

(o.m. naar www.dominicanenschildebergen.be)